

Crisis & Faith: Sefer Shmuel

Perek 26

The Spear and the Split

<p>א וַיָּבֹאוּ הַזִּפְתִּים אֶל-שָׁאוּל, הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר: הֲלוֹא דָוִד מְסֻתָּתָר בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה, עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן.</p>	<p>1 And the Ziphites came unto Saul to Gibeah, saying: 'Doth not David hide himself in the hill of Hachilah, which is before Jeshimon?'</p>
<p>ב וַיָּקָם שָׁאוּל, וַיֵּרֵד אֶל-מִדְבַר-זִיף, וְאֶתֹ שְׁלֹשֶׁת-אַלְפִים אִישׁ, בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל--לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד, בְּמִדְבַר-זִיף.</p>	<p>2 Then Saul arose, and went down to the wilderness of Ziph, having three thousand chosen men of Israel with him, to seek David in the wilderness of Ziph.</p>
<p>ג וַיַּחֲוֶן שָׁאוּל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימֹן--עַל-הַדָּרָךְ; וַדָּוִד, יָשֵׁב בְּמִדְבַר, וַיֵּרָא, כִּי בָא שָׁאוּל אַחֲרָיו הַמִּדְבָּרָה.</p>	<p>3 And Saul pitched in the hill of Hachilah, which is before Jeshimon, by the way. But David abode in the wilderness, and he saw that Saul came after him into the wilderness.</p>
<p>ד וַיִּשְׁלַח דָּוִד, מְרַגְלִים; וַיֵּדַע, כִּי בָא שָׁאוּל אֶל-נָכוֹן.</p>	<p>4 David therefore sent out spies, and understood that Saul was come of a certainty.</p>
<p>ה וַיָּקָם דָּוִד, וַיָּבֹא אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה-שָׁם שָׁאוּל, וַיֵּרָא דָּוִד אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב שָׁם שָׁאוּל, וְאַבְנֵר בֶּן-נֵר שֶׁר-צָבָאוּ; וְשָׁאוּל שָׁכַב בְּמַעְגָּל, וְהָעָם חָנִים סָבִיבוֹתָו.</p>	<p>5 And David arose, and came to the place where Saul had pitched; and David beheld the place where Saul lay, and Abner the son of Ner, the captain of his host; and Saul lay within the barricade, and the people pitched round about him.</p>
<p>ו וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל-אַחִימֶלֶךְ הַחִתִּי, וְאֶל-אַבִּישַׁי בֶּן-צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב לֵאמֹר, מִי-יֵרֵד אֵתִי אֶל-שָׁאוּל, אֶל-הַמַּחֲנֶה; וַיֹּאמֶר אַבִּישַׁי, אֲנִי אֵרֵד עִמָּךְ.</p>	<p>6 Then answered David and said to Ahimelech the Hittite, and to Abishai the son of Zeruah, brother to Joab, saying: 'Who will go down with me to Saul to the camp?' And Abishai said: 'I will go down with thee.'</p>

1. 1 Shmuel 14:50-51

נ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ שָׁאוּל, אַחִינוֹעַם בַּת-אַחִימָעַץ; וְשֵׁם שֶׁר-צָבָאוּ אַבְיֵנֶר, בֶּן-נֵר דָּוִד שָׁאוּל. **50** and the name of Saul's wife was Ahinoam the daughter of Ahimaaz; and the name of the captain of his host was Abner, the son of Ner, Saul's uncle.

נא וְקִישׁ אָבִי-שָׁאוּל וְנֵר אָבִי-אַבְנֵר, בֶּן-אַבִּיאֵל. {ס} **51** And Kish was the father of Saul, and Ner the father of Abner was the son of Abiel. {S}

2. 1 Divrei HaYamim 2:11-17

יא וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת-שַׁלְמָא, וְשַׁלְמָא הוֹלִיד אֶת-בֹּעַז. **11** and Nahshon begot Salma, and Salma begot Boaz;

יב וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת-עֹבֵד, וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יֵשׁוּעַ. **12** and Boaz begot Obed, and Obed begot Jesse;

יג וְאֵישִׁי הוֹלִיד אֶת-בְּכֹרוֹ, אֶת-אֱלִיאָב--וְאַבְיֵנָדָב, הַשֵּׁנִי, וְשִׁמְעָא, הַשְּׁלִישִׁי. **13** and Jesse begot his first-born Eliab, and Abinadab the second, and Shimea the third;

יד נֶתְנָאֵל, הָרְבִיעִי, רַדַּי, הַחֲמִישִׁי. **14** Nethanel the fourth, Raddai the fifth;

טו 15 Ozem the sixth, David the seventh. הששעי, דויד, השבעי.

טז 16 And their sisters were Zeruiah and Abigail. And the sons of Zeruiah: Abishai, and Joab, and Asahel, three. ואחיתיהם, צרויה ואביגיל; ובני צרויה, אבשי ויואב ועשהאל--שלשה.

יז 17 And Abigail bore Amasa; and the father of Amasa was Jether the Ishmaelite. ואבי עמשא, יתר הישמעאלי.

ז 7 So David and Abishai came to the people by night; and, behold, Saul lay sleeping within the barricade, with his spear stuck in the ground at his head; and Abner and the people lay round about him. {S} ויבא דוד ואבישי אל-העם, לילה, והנה שאול שכב ישן במעגל, וחניתו מעוכה-בארץ מראשתו; ואבנר והעם, שכבים סביבתו. {ס}

ח 8 Then said Abishai to David: 'God hath delivered up thine enemy into thy hand this day; now therefore let me smite him, I pray thee, with the spear to the earth at one stroke, and I will not smite him the second time.' ויאמר אבישי אל-דוד, סגר אלהים היום את-אויבך בידך; ועתה אכנו נא בחנית ובארץ, פעם אחת, ולא אשנה, לו.

3. 1 Shmuel 17:50-51

נ 50 So David prevailed over the Philistine with a sling and with a stone, and smote the Philistine, and slew him; but there was no sword in the hand of David. ויחזק דוד מן-הפלשתי בקלע ובאבן, וידך את-הפלשתי וימתהו; וחרב, אין ביד-דוד.

נא 51 And David ran, and stood over the Philistine, and took his sword, and drew it out of the sheath thereof, and slew him, and cut off his head therewith. And when the Philistines saw that their mighty man was dead, they fled. ויירץ דוד ויעמד אל-הפלשתי ויקח את-חרבו וישלפה מתערה, וימתתהו, ויכרת-בה, את-ראשו; ויראו הפלשתים כי-מת גבורם, וינסו.

4. 1 Shmuel 18:10-11

י 10 And it came to pass on the morrow, that an evil spirit from God came mightily upon Saul, and he raved in the midst of the house; and David played with his hand, as he did day by day; and Saul had his spear in his hand. ויהי ממחרת, ותצלח רוח אלהים רעה אל-שאול ויתנבא בתוך-הבית, ודוד מנגן בנדו, כיום ביום; והחנית, ביד-שאול.

יא 11 And Saul cast the spear; for he said: 'I will smite David even to the wall.' And David stepped aside out of his presence twice. ויטל שאול, את-החנית, ויאמר, אכה בנדו ובקיר; ויסב דוד מפניו, פעמים.

5. 1 Shmuel 19:9-10

ט 9 And an evil spirit from the LORD was upon Saul, as he sat in his house with his spear in his hand; and David was playing with his hand. ויהי רוח יקוק רעה, אל-שאול, והוא בביתו ישב, וחניתו בנדו; ודוד, מנגן בנד.

י 10 And Saul sought to smite David even to the wall with the spear; but he slipped away out of Saul's presence, and he smote the spear into the wall; and David fled, and escaped that night. {P} ויבקש שאול להכות בחנית, בנדו ובקיר, ויפטר מפני שאול, וידך את-החנית בקיר; ודוד נס וימלט, בלילה הוא. {פ}

6. 1 Shmuel 20:32-33

לב וַיַּעַן, יְהוֹנָתָן, אֶת-שָׁאוּל, אָבִיו; וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוּמָת, מָה עָשָׂה. **32** And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'

לג וַיִּטֵּל שָׁאוּל אֶת-הַחֲנִית עָלָיו, לְהַפְתּוֹ; וַיֵּדַע, יְהוֹנָתָן, כִּי-כָלָה הִיא מֵעַם אָבִיו, לְהַמִּית אֶת-דָּוִד. {ס} **33** And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death. {S}

7. 1 Shmuel 24:4

ד וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו, הֲנֵה הַיּוֹם אֲשֶׁר-אָמַר יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ הֲנֵה אֲנֹכִי נֹתֵן אֶת-אִיבֶיךָ (אִיבֶיךָ) בְּיָדְךָ, וְעָשִׂיתָ לוֹ, כַּאֲשֶׁר לֵב בְּעֵינֶיךָ; וַיִּקָּם דָּוִד, וַיִּכְרֹת אֶת-כַּנְף-הַמְּעִיל אֲשֶׁר-לְשָׁאוּל--בְּלֵט. **4** And the men of David said unto him: 'Behold the day in which the LORD hath said unto thee: Behold, I will deliver thine enemy into thy hand, and thou shalt do to him as it shall seem good unto thee.' Then David arose, and cut off the skirt of Saul's robe privily.

ט וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבִּישַׁי, אֶל-תִּשְׁחִיתֶהוּ: כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ, בְּמִשְׁחֵי יְקֹוֹק--וְנִקָּה. {פ} **9** And David said to Abishai: 'Destroy him not; for who can put forth his hand against the LORD'S anointed, and be guiltless?' {P}

י וַיֹּאמֶר דָּוִד חַי-יְקֹוֹק, כִּי אִם-יְקֹוֹק יִגְפְּנֵנוּ; אוֹ-יוֹמוֹ יָבֹוא וּמָת, אוֹ בְּמַלְחָמָה יֵרֵד וְנִסְפָּה. **10** And David said: 'As the LORD liveth, nay, but the LORD shall smite him; or his day shall come to die; or he shall go down into battle, and be swept away.'

יא חֲלִילָה לִי מִיְקֹוֹק, מִשְׁלַח יָדִי בְּמִשְׁחֵי יְקֹוֹק; וְעַתָּה קַח-נָא אֶת-הַחֲנִית אֲשֶׁר מִרְאֲשֵׁתוֹ, וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם--וְנִלְכְּה-לָנוּ. **11** The LORD forbid it me, that I should put forth my hand against the LORD'S anointed; but now take, I pray thee, the spear that is at his head, and the cruse of water and let us go.'

יב וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-הַחֲנִית וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם, מִרְאֲשֵׁתֵי שָׁאוּל, וַיִּלְכְּוּ, לָהֶם; וְאִין רָאָה וְאִין יוֹדָע וְאִין מְקִיץ, כִּי כָלָם יָשְׁנוּ--כִּי תִרְדַּמַת יְקֹוֹק, נָפְלָה עֲלֵיהֶם. **12** So David took the spear and the cruse of water from Saul's head; and they got them away, and no man saw it, nor knew it, neither did any awake; for they were all asleep; because a deep sleep from the LORD was fallen upon them.

8. Radak

ויקח דוד – אחר שאמר לאבישי "קח נא" נתחרט בו ולא רצה שקרב אבישי אליו, שמא לא יוכל לכבוש את יצרו ויכנו. לפיכך הלך דוד בעצמו ולקח החנית והצפחת.

כי תרדמת ה' – הסמיכות הוא לאחד משני פנים או פירושו תרדמה גדולה כי הדבר שרוצה להגדילו סומך אותו לאל יתברך כמו מאפליה שלהבת יה כהררי אל עיר גדולה לאלהים ותהי לחרדת אלהים. או פירושו להודיע כי התרדמה היתה סבה מאת האל כדי שלא ירגישו בדוד ובאבישי בקחתם הצפחת והחנית.

9. 2 Shmuel 16

ט וַיֹּאמֶר אַבִּישַׁי בֶּן-צְרוּיָה, אֶל-הַמֶּלֶךְ, לָמָּה יִקְלַל הַכֶּלֶב הַמֵּת הַזֶּה, אֶת-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ; אֲעִבְרָה-נָא, וְאָסִירָה אֶת-רֹאשׁוֹ. {ס} **9** Then said Abishai the son of Zeruiah unto the king: 'Why should this dead dog curse my lord the king? let me go over, I pray thee, and take off his head.' {S}

י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, מִה-לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָהּ; כִּי (כֹּה) יִקְלַל, וְכִי (כִּי) יִקּוֹק אָמַר לוֹ קָלַל אֶת-דָּוִד, וּמִי יֹאמֶר, מִדּוּעַ עָשִׂיתָהּ כֵּן. {S}

10 And the king said: 'What have I to do with you, ye sons of Zeruiah? So let him curse, because the LORD hath said unto him: Curse David; who then shall say: Wherefore hast thou done so?' {S}

יא וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבִּישַׁי וְאֶל-כָּל-עַבְדָּיו, הִנֵּה בְנֵי אִשְׁרֵי-יִצָּא מִמֶּעִי מִבֶּקֶשׁ אֶת-נַפְשִׁי; וְאַף כִּי-עָתָה בֶן-הַיְמִינִי, הִנְחוּ לוֹ וַיִּקְלַל--כִּי אָמַר-לוֹ, יִקּוֹק.

11 And David said to Abishai, and to all his servants: 'Behold, my son, who came forth of my body, seeketh my life; how much more this Benjamite now? let him alone, and let him curse; for the LORD hath bidden him.'

יב אוּלַי יִרְאֶה יְקוֹק, בְּעֵינַי; וְהִשִּׁיב יִקּוֹק לִי טוֹבָה, תַּחַת קִלְלַתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה.

12 It may be that the LORD will look on mine eye, and that the LORD will requite me good for his cursing of me this day.'

10.2 Shmuel 19

כב וַיַּעַן אַבִּישַׁי בֶּן-צְרוּיָהּ, וַיֹּאמֶר, הַתַּחַת זֹאת, לֹא יוֹמַת שְׁמַעִי: כִּי קָלַל אֶת-מְשִׁיחַ יִקּוֹק. {S}

22 But Abishai the son of Zeruiah answered and said: 'Shall not Shimei be put to death for this, because he cursed the LORD'S anointed?' {S}

כג וַיֹּאמֶר דָּוִד, מִה-לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָהּ--כִּי-תִהְיוּ-לִי הַיּוֹם, לְשֹׂטָן; הַיּוֹם, יוֹמַת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל--כִּי הֲלוֹא יָדַעְתִּי, כִּי הַיּוֹם אֲנִי-מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל.

23 And David said: 'What have I to do with you, ye sons of Zeruiah, that ye should this day be adversaries unto me? shall there any man be put to death this day in Israel? for do not I know that I am this day king over Israel?'

כד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-שְׁמַעִי, לֹא תָמוּת; וַיִּשָּׁבַע לוֹ, הַמֶּלֶךְ. {S}

24 And the king said unto Shimei: 'Thou shalt not die.' And the king swore unto him. {S}

יג וַיַּעֲבֹר דָּוִד הָעֵבֶר, וַיַּעֲמֵד עַל-רֹאשׁ-הַהָר מֵרְחוֹק: רַב הַמָּקוֹם, בֵּינֵיהֶם.

13 Then David went over to the other side, and stood on the top of the mountain afar off; a great space being between them.

יד וַיִּקְרָא דָּוִד אֶל-הָעָם, וְאֶל-אַבְנֵר בֶּן-נֵר לֵאמֹר, הֲלוֹא תַעֲנֶה, אַבְנֵר; וַיַּעַן אַבְנֵר וַיֹּאמֶר, מִי אַתָּה קָרָאתָ אֶל-הַמֶּלֶךְ. {P}

14 And David cried to the people, and to Abner the son of Ner, saying: 'Answerest thou not, Abner?' Then Abner answered and said: 'Who art thou that criest to the king?' {P}

11. Midrash Tehillim 58

ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים [וגוי] ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלא תענה אבנר (שם שם /שמואל א' כ"ו/ יב יד), אמר לו מה יש לו עכשיו לענותי, **הרי אמרתם אמש לשאול על דבר המערה, שאלמלא עשה לך מאומה, היינו נכנסין ואוכלין אותו מיד, עכשיו הרי החנית והצפחת, מה יש לך לענות, הלא תענה אבנר, ולא היה לו לענות, והיה כאילם ולא הודה בצדקו של דוד, לכך נאמר האמנם אלם צדק, היה לך לומר אמונה נעשית כאילם ולא אמרת צדק שלי.**

טו וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבְנֵר הַלּוֹא-אִישׁ אַתָּה, וּמִי כְמוֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל, וְלָמָּה לֹא שְׁמַרְתָּ, אֶל-אֲדֹנָיִךְ הַמֶּלֶךְ: כִּי-בָא אֶחָד הָעָם, לְהַשְׁחִית אֶת-הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָיִךְ.

15 And David said to Abner: 'Art not thou a valiant man? and who is like to thee in Israel? wherefore then hast thou not kept watch over thy lord the king? for there came one of the people in to destroy the king thy lord.'

טז לֹא-טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ--חַי-יִקּוֹק כִּי בְנֵי-מָוֶת אַתָּם, אֲשֶׁר לֹא-שְׁמַרְתֶּם עַל-אֲדֹנָיִכֶם עַל-מְשִׁיחַ יִקּוֹק;

16 This thing is not good that thou hast done. As the LORD liveth, ye deserve to die, because ye have not kept watch over your lord, the LORD'S anointed. And now, see, where

<p>וְעֵתָהּ רִאָּה, אֵי-חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְאֶת-צַפְפַּחַת הַמַּיִם--אֲשֶׁר מְרֹאֲשֶׁתוֹ.</p>	<p>the king's spear is, and the cruse of water that was at his head.'</p>
<p>יז וַיִּכְרַ שְׂאוֹל, אֶת-קוֹל דָּוִד, וַיֹּאמֶר, הַקּוֹלֶךָ זֶה בְּנִי דָּוִד; וַיֹּאמֶר דָּוִד, קוֹלִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ.</p>	<p>17 And Saul knew David's voice, and said: 'Is this thy voice, my son David?' And David said: 'It is my voice, my lord, O king.'</p>
<p>יח וַיֹּאמֶר, לָמָּה זֶה אֲדֹנָי רִדְף אַחֲרָי עֲבָדוֹ: כִּי מָה עָשִׂיתִי, וּמַה-בְּגִדֵי רָעָה.</p>	<p>18 And he said: 'Wherefore doth my lord pursue after his servant? for what have I done? or what evil is in my hand?'</p>
<p>יט וְעַתָּה, יִשְׁמַע-נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ, אֶת, דְּבָרַי עֲבָדוֹ: אִם-יִקּוֹק הַסִּיתָךְ בִּי, יִרַח מִנְחָה, וְאִם בְּנֵי הָאָדָם אַרְוִיחַם הֵם לִפְנֵי יִקּוֹק, כִּי-גִרְשׁוּנֵי הַיּוֹם מֵהַסְּתַפְּחַם בְּנַחֲלַת יִקּוֹק לֵאמֹר לֵךְ עֲבַד אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם.</p>	<p>19 Now therefore, I pray thee, let my lord the king hear the words of his servant. If it be the LORD that hath stirred thee up against me, let Him accept an offering; but if it be the children of men, cursed be they before the LORD; for they have driven me out this day that I should not cleave unto the inheritance of the LORD, saying: Go, serve other gods.</p>
<p>כ וְעַתָּה, אֶל-יִפֹּל דְּמֵי אַרְצָה, מִנְּגַד, פְּנֵי יִקּוֹק: כִּי-נִצָּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, לְבַקֵּשׁ אֶת-פְּרָעֵשׁ אֶחָד, כְּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקְּרָא, בְּהָרִים.</p>	<p>20 Now therefore, let not my blood fall to the earth away from the presence of the LORD; for the king of Israel is come out to seek a single flea, as when one doth hunt a partridge in the mountains.'</p>

12.1 Shmuel 24:10-11

<p>י הִנֵּה הַיּוֹם הִזָּה רָאוּ עֵינַיִךְ, אֶת אֲשֶׁר-נָתַתָּךְ יִקּוֹק הַיּוֹם בְּיָדִי בַּמְעָרָה, וְאָמַר לְהַרְגֶּךָ, וַתְּחַסַּ עֵלְיָךְ; וַאֲמַר, לֹא-אֲשַׁלַּח יָדִי בְּאֲדֹנָי--כִּי-מְשִׁיחַ יִקּוֹק, הוּא.</p>	<p>10 Behold, this day thine eyes have seen how that the LORD had delivered thee to-day into my hand in the cave; and some bade me kill thee; but mine eye spared thee; and I said: I will not put forth my hand against my lord; for he is the LORD'S anointed.</p>
<p>יא וְאַבְי רִאָּה--גַּם רִאָּה אֶת-כַּנּוֹף מְעִילָךְ, בְּיָדִי: כִּי בָכַרְתִּי אֶת-כַּנּוֹף מְעִילָךְ וְלֹא הִרְגִיתִיךָ, דַּע וְרָאָה כִּי אֵין בְּיָדִי רָעָה וְנִפְשַׁע וְלֹא-חָטָאתִי לָךְ--וְאַתָּה צָדָה אֶת-נַפְשִׁי, לְקַחְתָּהּ.</p>	<p>11 Moreover, my father, see, yea, see the skirt of thy robe in my hand; for in that I cut off the skirt of thy robe, and killed thee not, know thou and see that there is neither evil nor transgression in my hand, and I have not sinned against thee, though thou layest wait for my soul to take it.</p>

<p>כא וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל חָטָאתִי שׁוּב בְּנִי-דָּוִד, כִּי לֹא-אֲרַע לָךְ עוֹד, תַּחַת אֲשֶׁר יָקָרָה נַפְשִׁי בְּעֵינַיִךְ, הַיּוֹם הִזָּה: הִנֵּה הִסְפַּלְתִּי וְאֲשָׁגָה, הִרְבֵּה מְאֹד.</p>	<p>21 Then said Saul: 'I have sinned; return, my son David; for I will no more do thee harm, because my life was precious in thine eyes this day; behold, I have played the fool and erred exceedingly.'</p>
<p>כב וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר, הִנֵּה הַחֲנִית (חֲנִית) הַמֶּלֶךְ; וַיַּעֲבֵר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים, וַיִּקְסָהּ.</p>	<p>22 And David answered and said: 'Behold the king's spear! let then one of the young men come over and fetch it.'</p>
<p>כג וַיִּקּוֹק יָשִׁיב לְאִישׁ, אֶת-צַדִּיקְתּוֹ וְאֶת-אֲמָנתוֹ--אֲשֶׁר נָתַתָּךְ יִקּוֹק הַיּוֹם, בְּיָדִי, וְלֹא אָבִיתִי, לְשַׁלַּח יָדִי בְּמִשְׁחֵי יִקּוֹק.</p>	<p>23 And the LORD will render to every man his righteousness and his faithfulness; forasmuch as the LORD delivered thee into my hand to-day, and I would not put forth my hand against the LORD'S anointed.</p>
<p>כד וְהִנֵּה, כְּאֲשֶׁר גָּדַלְתָּ נַפְשִׁי הַיּוֹם הִזָּה--בְּעֵינַי: כֵּן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינַי יִקּוֹק, וַיַּצִּלְנִי מִכָּל-צָרָה. {פ}</p>	<p>24 And, behold, as thy life was much set by this day in mine eyes, so let my life be much set by in the eyes of the LORD, and let Him deliver me out of all tribulation.' {P}</p>

<p>כה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-דָּוִד, בְּרוּךְ אַתָּה בְּנֵי דָּוִד--גַּם עָשָׂה תַעֲשֶׂה, וְגַם לָכֵל תִּוְכַל; וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ, וְשְׂאוּל שָׁב לְמִקְוָמוֹ. {פ}</p>	<p>25 Then Saul said to David: 'Blessed be thou, my son David; thou shalt both do mightily, and shalt surely prevail.' So David went his way, and Saul returned to his place. {P}</p>
---	--

13. 1 Shmuel 24:22

<p>כב וַיִּשָּׁבַע דָּוִד, לְשְׂאוּל; וַיֵּלֶךְ שְׂאוּל, אֶל- בֵּיתוֹ, וְדָוִד וְאֶנְשָׁיו, עָלוּ עַל-הַמְּצוּדָה. {ס}</p>	<p>22 And David swore unto Saul. And Saul went home; but David and his men got them up unto the stronghold. {S}</p>
--	--